

Λειτουργικές παρουσίες Γόρτυνος Νικηφόρου και τετραετές μνημόσυνο του προκατόχου του κυρού Ιερεμίου

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως](#)

Με εκκλησιαστική κατάνυξη και πνευματική συγκίνηση τελέσθηκε το Σάββατο 13 Δεκεμβρίου 2025 η Θεία Λειτουργία στην ανδρώα Ιερά Μονή Αγίας Παρασκευής Βάχλιας Γορτυνίας από τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως κ. Νικηφόρο, κατά την οποία κήρυξε τον θείο λόγο επί της ευαγγελικής περικοπής της ημέρας (Λουκ. 13, 19-29), με κεντρικό άξονα την προτροπή του Κυρίου: «Αγωνίζεσθε εισελθείν διὰ της στενής πύλης», παρουσία του Γενικού Αρχιερατικού Επιτρόπου Αρχιμ. Ιωσήφ Αγγελίδη, του

Καθηγουμένου της Ι. Μονής Αιμυαλών Αρχιμ. Δαμασκηνού Παγανού, του Καθηγουμένου της Ι. Μονής Αγ. Παρασκευής Αρχιμ. Ιερωνύμου Κεσίσογλου και των πατέρων της Μονής.

Στο κήρυγμά του, ο Σεβασμιώτατος ανέλυσε το βαθύ θεολογικό και ποιμαντικό περιεχόμενο της εντολής αυτής, υπογραμμίζοντας ότι η σωτηρία δεν αποτελεί θεωρητικό ζήτημα ή εξωτερική θρησκευτική συνήθεια, αλλά καρπό προσωπικού και καθημερινού πνευματικού αγώνα, μετανοίας, ταπεινώσεως και ζωντανής σχέσεως με τον Χριστό. Ιδιαίτερως τονίσθηκε ο κίνδυνος της τυπικής πίστεως, χωρίς εσωτερική μεταμόρφωση, καθώς και η ανατρεπτική λογική του Ευαγγελίου, σύμφωνα με την οποία «ἔσχατοι ἔσονται πρῶτοι καὶ πρῶτοι ἔσχατοι».

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας τελέσθηκε το μνημόσυνο στη μακαριστή μοναχή της Ιεράς Μονής Παρθενία, μιας όντως ασκητικής μορφής, με αφορμή την συμπλήρωση τριάντα (30) ετών από την κοίμησή της. Ο Σεβασμιώτατος επεσήμανε ότι η μοναχική της πορεία, ήσυχη, ταπεινή και αφιερωμένη ολοκληρωτικά στον Θεό, αποτελεί ζωντανή μαρτυρία της ευαγγελικής προτροπής «Αγωνίζεσθε εισελθεῖν διὰ τῆς στενῆς πύλης». Η ζωή της αναδείχθηκε ως παράδειγμα αθόρυβου, αλλά ουσιαστικού πνευματικού αγώνα, προσευχής, υπακοής και εμπιστοσύνης στην πρόνοια του Θεού.

Ο Σεβ. Ποιμενάρχης, τιμώντας τη μνήμη της μακαριστής μοναχής, υπενθύμισε ότι το μοναστήρι παραμένει χώρος ζώσας παραδόσεως και πνευματικής μαρτυρίας, όπου η αφιέρωση στον Θεό μεταμορφώνει τον άνθρωπο και καθίσταται φως και παρηγοριά για τον σύγχρονο κόσμο.

Την επομένη ημέρα, Κυριακή 14 Δεκεμβρίου, στον Μητροπολιτικό Ιερό Ναό Αγίου

Νικολάου Μεγαλοπόλεως, τελέσθηκε η Θεία Λειτουργία, προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως κ. Νικηφόρου, με τη συμμετοχή κληρικών της Ιεράς Μητροπόλεως και πλήθους πιστών.

Στο κήρυγμά του, ο Σεβασμιώτατος ανέλυσε την ευαγγελική περικοπή του Μεγάλου Δείπνου, αναφέροντας ότι «με την εικόνα αυτή υποδηλώνεται το κεντρικό νόημα της παραβολής, που δεν είναι άλλο από τα αγαθά της αιώνιας Βασιλείας του Χριστού, που δόθηκαν στους ανθρώπους. Αγαθά ύψιστα, ατίμητα και αιώνια. Δηλαδή, «αμαρτιών απόθεσις, Πνεύματος Αγίου μέθεξις, υιοθεσίας λαμπρότης» (Κύριλλος Αλεξ.)...

Παρά την απροσδόκητη και ασύλληπτη τιμή του Θεού, εμείς οι άνθρωποι πολύ συχνά παραμένουμε ασυγκίνητοι και, επικαλούμενοι διάφορες προφάσεις, δεν ανταποκρινόμαστε στο κάλεσμά του. Δεν αξιολογούμε την πρόσκλησή του ως ασύγκριτα πιο σημαντική από οποιαδήποτε βιοτική μέριμνα και κοσμική ασχολία. Έχουμε ιεραρχήσει τις προτεραιότητές μας με στρεβλό τρόπο, εξοβελίζοντας τον Θεό από την καθημερινότητά μας και αδιαφορώντας για το μεγάλο δώρο της σωτηρίας που μας προσφέρει με όλη του την αγάπη...

Η Βασιλεία του Θεού, όμως, είναι ήδη παρούσα, και η έλευσή της δεν εξαρτάται από τη δική μας στάση απέναντί της. Το μεγάλο δείπνο ο Οικοδεσπότης θα το παραθέσει οπωσδήποτε· έστω κι αν αυτοί που ήσαν αρχικά προορισμένοι να παρευρεθούν σε αυτό αστοχήσουν και αποτύχουν, η θέση τους δεν θα μείνει σε καμία περίπτωση κενή. Θα αναπληρωθεί από άλλους, οι οποίοι θα ανταποκριθούν με προθυμία στην αγάπη του Θεού και θα αξιωθούν της δεσποτικής χαράς, ακόμη και αν φαινομενικά δεν πληρούσαν από πριν τα κριτήρια της πρόσκλησης· έχουν όμως τον πόθο να συμμετάσχουν στο μεγάλο δείπνο, καθώς συνειδητοποιούν πλήρως την αξία του, και διαθέτουν την επίγνωση ότι δεν έχουν προσκληθεί δικαιοματικά σε αυτό, αλλά κατά χάριν, δικαιωμένοι από το άπειρο έλεος του Θεού».

Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας τελέσθηκε μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως

της ψυχής του μακαριστού Μητροπολίτου Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως κυρού Ιερεμίου, με αφορμή τη συμπλήρωση τεσσάρων ετών από την εις Κύριον εκδημία του.

Ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε με λόγους σεβασμού στο πρόσωπο και τη διακονία του μακαριστού προκατόχου του, τονίζοντας την ποιμαντική του προσφορά, το εκκλησιαστικό του φρόνημα και την αφοσίωσή του στην Εκκλησία και στον λαό της Γορτυνίας και της Μεγαλοπόλεως.

«Ο μακαριστός Ιερεμίας υπήρξε ποιμένας με βαθιά αίσθηση της θείας κλήσεως, άνθρωπος που έμαθε να ζει όχι για τον εαυτό του, αλλά για τον Θεό και τον λαό Του. Η ζωή του μπορεί να ιδωθεί ως μια συνεχής πορεία προς το «δείπνο» της θυσιαστικής αγάπης. Στις δυσκολίες, στις ελλείψεις, στις αντιξοότητες που συνοδεύουν πάντοτε την ποιμαντική διακονία, δεν αναζήτησε ευκολότερους δρόμους, ούτε προφάσεις για να αποσυρθεί. Αντιθέτως, με υπομονή και πίστη, με έντιμο αγώνα και απλότητα καρδιάς, προσήλθε στην κλήση του Θεού, διακονώντας την Εκκλησία με πνεύμα ευθύνης και ταπεινής προσφοράς».

Παράλληλα, υπογράμμισε ότι η μνήμη των ποιμένων της Εκκλησίας αποτελεί πνευματική παρακαταθήκη και πρόσκληση συνέχειας του έργου τους με πίστη, ταπείνωση και ευθύνη.

Τέλος, ευχήθηκε ο Θεός να αναπαύει την ψυχή του μακαριστού Μητροπολίτου Ιερεμίου «εν χώρα ζώντων», να ενισχύει τους κληρικούς και τους πιστούς της Ιεράς Μητροπόλεως και να χαρίζει σε όλους πνεύμα ενότητας και εκκλησιαστικής μαρτυρίας.

Εν συνεχεία, ο Σεβασμιώτατος τέλεσε ιερό τρισάγιο επί του τάφου του αιιδίμου προκατόχου του στον αύλειο χώρο του Επισκοπείου Μεγαλοπόλεως.

